

LIV.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om en Forandring i § 21 i Lov af 6te Juli 1867 om Landkommunernes Styrelse og i § 26 i Lov af 26de Mai 1868 om Kjøbstadkommunernes Styrelse.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 11te Juni 1879).

Udvalget er enigt i at erkende, at man kun ved en ny Lov om den mellemkommunale Bestatning vil være istand til væsentlig at bøde paa de Ulemper, hvoraf de kommunale Bestatningsregler lide, og man skal ikke undlade at betone Ønskeligheden af, at Lovgivningsmagten snarest muligt kommer til at beskæftige sig med dette Emne. Ved Behandlingen af dette Lovforslag har man imidlertid troet væsentligt at burde indskrænke sig til Spørgsmaalet om, hvorledes det kan undgaaes, at skattepligtige Borgere ved Forslyttelse fra een Kommune til en anden overhovedet kunne unddrage sig for at svare Stat. Det maa antages at have været Lovgivningsmagtens Mening (jfr. § 25 i Lov af 6te Juli 1867 og § 29 i Lov af 26de Mai 1868), at alle de paa Ligningen opførte Skattepligtige, som endnu havde bevaret fast Ophold i Kommunen indtil den Tid, Skatteopkræningen fandt Sted, maatte være pligtige at svare Stat henholdsvis for $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ Aar efter de i Kommunen vedtagne Regler for Opkrævingen. Efter den Fortolkning, som Bestemmelsen om de 4 Maaneders fast Ophold (jfr. § 21 og § 56 i førstnævnte og § 26 i sidstnævnte Lov) har faaet ved en Høiesteretsdom, vil imidlertid nu enhver Skattepligtig, der fraslytter Kommunen inden Udløbet af 4 Maaneder af Skatteaaret, selv om han har maattet udbetale Stat i Genhold til Bestemmelserne i de førstnævnte Paragrafer (§§ 25 og 29) i de nævnte Love, kunne kræve den erlagte

Stat tilbage og saaledes være fritagen for at betale Stat efter Formue og Leilighed (i Kjøbenhavn Indkomst) for den første Halvdel af Skatteaaret. Lovforslaget søger nu tildels at raade Bod herpaa. Efter dette Forslag vil nemlig enhver Skattepligtig, der har haft fast Ophold i Kommunen i de sidste 4 Maaneder i det foregaaende Skatteaar, være pligtig at betale Stat efter §§ 25 og 29 i de paagældende kommunale Love (for Kjøbenhavn jfr. Lov af 19de Februar 1861), selv om hans fortsatte Ophold i Skatteaaret ikke udstrækker sig til 4 Maaneder. Virkningen af den omtalte Høiesteretsdom vilde saaledes efter Lovforslaget ophøre for deres Bedkommende, der ind i Skatteaaret fortsatte et mindst 4 Maaneder langt Ophold i Kommunen i det forudgaaende Skatteaar. Derimod vilde Lovforslaget ikke berøre dem, der fraslytte en Kommune i de sidste 4 Maaneder af det forudgaaende Skatteaar og atter flyttede bort inden Udløbet af 4 Maaneder af det løbende Skatteaar. Personer kunde saaledes have fast Ophold i en Kommune i indtil 8 Maaneder, ligelig fordelt paa 2 Skatteaar, uden at komme til at udrede Stat til Kommunen. Den, der f. Ex. tilflyttede en Kjøbstadkommune Oktober Flyttetid, kunde atter fraslytte Kommunen til April Flyttetid, uden at være pligtig at udrede nogen Stat til bemeldte Kommune, og uden at komme til at betale personlig Stat til nogen Kommune i den første